Ч. 53. Второк 14 (27) марта 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за злоЖенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На засїданю палати послів з дня 22 с.м., коли приступлено до порядку дневного, промавляв насамперед пос. Удржаль (Чех). Бесїдник жалував ся передовсїм на упослїдженє селян в проєктї правительства. Найкрасша в тім проєктї річ — казав бесїдник — то єго заголовок, але зміст єго противить ся всїм засадам рівноуправненя. Специяльно покривджено славяньских селян. Замість дотеперішних курий завело правительство иньші упривилейовані куриї; і так утворило насамперед курию Нїмцїв, котрі одержали найбільші привилеї, другу курию Італїянцїв а Славяни творять аж трету курию. Бесїдник нїколи не запалював ся до польскої полїтики, але то, що предлога правительства зробила тепер з Поляками, переходить всї границї. Але не лїпше вийшли й иньші Славяни, именно же покривджено селян в користь міст.

По Удржалю промавляв пос. Вольф і протестував против звязуваня зміни реґуляміну палати з реформою виборчою. Бесїдник зазначив, що єго партия (Всенїмцї) уважає загальне і рівне право виборче за справедливе жаданє. Вольф домагав ся дальше вилученя Галичини, котрої відносини до иньших коронних країв мали би на єго думку бути такі самі як відносини Хорватиї до країв угорскої корони.

Пос. Опидо доказував, що Коло польске а именно близші товариші бесїдника признають конечність розширеня полїтичних прав широких верств населеня на засадї загального, рівного, безпосередного права голосованя, але проєкт правительства не містить в собі тих засад. Проєкт той збудований чисто на засадї партийно-полїтичній передовсїм на то, щоби забезпечити Нїмцям більшість. Бесїдник доказував, що як-раз тоті народи, що до котрих можна було сподївати ся, що будуть голосувати против проєкту, укарані вже наперед за помочию признаня їм меншого числа мандатів. Найгірше вийшли Поляки, котрих історичного і культурного становища не увзглядненo. Опидо полемізував дальше з социялїстами і доказував пос. Вольфови, що він повинен бажати того, щоби Галичина була пасивним краєм, бо скоро перестане ним бути, то велике жерело податків для Відня і долїшної Австриї щезне і відносини змінять ся. Иньші держави коалїцийні видають великі суми на творенє торгів збуту, а Австрия має так велике поле збуту як Галичина, на котру не видала анї сотика, для цїлий котрої не вислала анї одного вояка а бере річно мілїони з домен, салїн і т. д.

Пос. Опидо сказав дальше, що він і єго товариші полїтичні суть за загальним, тайним і безпосередним правом голосованя. Але проєкт правительства боронить лиш нїмецкого стану посїданя і длятого мусять они єго відперти. Вже ґр. Дідушицкий вказав в своїй бесїдї на то, що признанє Галичинї більшого числа мандатів причинилось би до зменшеня спорів национальних межи Поляками а Русинами. Правительство однак очевидно не хоче того. Бесїдник відкликав ся відтак до всїх тих, що висказували свою симпатию для Галичини, дали їй доказ дїланя не для яких упривилейованих верст, але для 7,300.000 жителїв.

По промовах пос. Пешке і Бакси закрито дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників. Ґен. бесїдник „за“, пос. Ебенгох полемізував зі всїма попередними бесїдниками і відпирав закид, мов би то правительство предложило свій проєкт під напором улицї. Реформа виборча в новочаснім дусї єсть конечна і не дасть ся на довгий час спинити. Було би дуже небезпечно, коли би правительство хотїло насильно здушити великі демонстрациї населеня за реформою виборчою. Такі обави, мовби то новий парлямент, котрий вийде із загального голосованя, представляв якусь небезпечність для заграничної полїтики монархії, суть зовсїм безосновні.

19)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Конець).

В Тифлїсї задержали ся ми всего лиш пів години, значить ся так довго, як стоїть поїзд, щоби подорожні мали час пообідати, і за дальших 16 годин їзди станули в Александрополи, росийскій крiпости, що має 32.000 жителїв. Яко пограничне місто межи Ґеорґією, Перзиєю і Туреччиною мало оно давнїйше велике значінє, але відколи в недалекім звідси Карсї побудовано величезні укрiпленя, стратив Александрополь своє давне значінє. А все-таки стояло в сїй крiпости ще до недавна 10.000 войска. Місто, зване давнїйше Ґумрій, положене над рікою Арна-чаї серед зовсїм пустого степу, робить дуже сумне враженє. Улицї в нїм зовсїм запущені, а старі чотирогранні доми з каміня подобають скорше на якісь камінні нори і так низькі, що випростований чоловік ледви може в них стояти. Але що правда, така камінна скриня не виглядає в серединї так зле, як зверха, именно же у зажиточних людий. Передна, чистенько удержана часть хати служить за кухню і челядню а поза нею єсть друга часть, віддїлена малою стїною. Се ніби сьвітличка і тут спочиває в ночи вся родина. Поміст тут трохи висший як в челяднї і виложений коврами та подушками і лахами.

Дуже ориґінальна єсть піч в тих хатах, що в зимі, котра тут буває дуже остра, має огрівати хату. На самій серединї комнатки єсть велика кругла яма, може на пів метра глубока, вимащена добре глиною, в котрій палять гноєм, одиноким топливом, якого тут уживають. В тій ямі не лиш печуть хлїб, але зимою підчас великої студени засїдає ще коло неї довкола вся родина і гріє собі ноги. Понад ту яму ставлять малий круглий стіл, на котрий кладуть страви і всїляку ручну роботу або грають на нїм в карти. В ночи або лїтом, коли не печуть хлїба, накривають яму дошками і застелюють коврами.

Місто Александрополь грало колись в кавказких війнах важну ролю. Над рікою Арпачаї побив був Турків в червни 1807 р. росийский ґенерал Ґудович. Із сего міста розпочав був ґен. Паскевич в 1828 р. похід против Турків, а в жовтни 1853 р. побив був під Александрополем Турків росийский ґенерал Барятиньский. Наконець в послїдній росийско-турецкій війнї в 1877 р. розпочав ся був звідси похід головної росийскої армії против Карсу і Ерзерума.

З Александрополя поїхали ми новою зелїзницею до Ерівана. Край тут всюди зовсїм неурожайний а стрімкі шпилясті вершки вульканічних гір і видний здалека масив гори Аляґес, високої на 4098 метрів, котрої вершки вкриті вічними снїгами, ще лиш збільшають сумний і невідрадний образ вірменьскої вижини. Аж не хочесь вірити, щоби тоті самі люди і зьвірята, що тут утомлені і ослаблені лежали на земли при спецї 30 степенів Реоміра, могли так само в добрім здоровлю і так само байдужно жити при лютій студени в зимі, коли снїги на метер або й більше грубою верствою вкривають землю. Дорікаємо людям зі всходу за їх лїнивість і осцалість, але хто з нас західних Европейцїв побув раз на сих горячих степах, той певно буде їх инакше судити.

Де природа хоч трошки позваляє добувати богатства землї, там пильний і працьовитий Вірменин зараз скористає з того. Коли ми в'їхали в долину ріки Аракс, побачили, як тут навіть в найдальші сторони рівнини спроваджено воду з ріки. Де того не можна було зробити, там позістав пустий степ, але де широкі рови мали достаточний спад, щоби вода по них завсїди спливала, там видніли ся широкі поля, засїяні рижем і бавовною, ячменем і кукурудзою, засаджені огірками і кавунами, в селах було видко красні сади а дороги обсаджені тополями.

Ми не доїхали зовсїм до Ерівану, лиш висїли на стациї Ґархуе і пішли звідси до монастиря Ечмядзін, резиденциї вірменьского католікоса і осередка цїлого церковного і духового житя вірменьского. Вірменьска церков, котрої початки сягають аж до четвертого столїтя, єсть национальною. Вірменьскі християни по хальцедоньскім соборі (в 451 р.) відлучили ся від римскої церкви і назвали ся від свого епіскопа Григория Григорияннами. Григорияньский обряд вірменьский дуже подібний до православного росийского. Головою григорияньскої церкви єсть патріарх, званий католікосом, котрого вибирає весь нарід вірменьский, значить ся всї Вірмени росийскі, турецкі, перскі та індийскі, а що він резидує в Ечмядзінї, то цар

Так само після погляду бесїдника єсть безосновне, мовби церков католицка була наражена на якусь небезпечність. В справі відокремленя Галичини підносять ся великі правно-державні і полїтичні трудности. Факт, що в сїй палатї не можна осягнути порозуміня национального, єсть найлїпшим арґументом за конечностию реформи виборчої. Бесїдник апелював до палати, щоби приступила до конкретної працї над правительственним проєктом, а в комісиї дасть ся осягнути компроміс, котрий вдоволить всї народности. Справа загального голосованя дасть ся може усунути поки що на короткий час, але зі шкодою і небезпечностию для держави, але не дасть ся зовсїм усунути з порядку дневного, а парлямент повинен сповнити свою велику задачу.

Наконець поставив пос. Ебенгох внесенє, щоби палата передала проєкт реформи виборчої окремій комісиї виборчій, зложеній з 48 членів, а проєкт реформи реґуляміну, комісиї реґуляміновій, закон о береженю свободи виборів — комісиї правничій, а закон о зміні приписів о ненарушимости посольскій — комісиї конституцийній.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Подїї в Росиї. — Німеччина а Росия.

Президент міністрів бар. Ґавч був в суботу на авдиенциї у Цїсаря, щоби між иньшим зложити також звіт о станї реформи виборчої в парламентї. Нинї має ся відбути рада міністрів, котра має ся заняти також справою реформи виборчої, щоби уложити диспозициї для дальшого поступованя в комісиї. Konserv. Korr. доносить, що предсїдателем комісиї для реформи виборчої буде вибраний пос. Леопольд Штайнер.

В польских кругах посольских, як доносять віденьскі ґазети, обговорюють живо оба послїдні голосованя в палатї послів і кажуть, що голосованя над законом уповажняючим до зробленя видатків на спільні цїли і переданє проєкту закона о свободї виборчій комісиї для реформи виборчої були поражкою правительства. Що до закона о уповажненю видатків то правительство від разу обставало при тім, щоби єго поставлено на порядок дневний, бо правительство не ризикувало єго ухвалу, а внесенє пос. Абрагамовича, щоби й проєкт закона о свободї виборчій передати комісиї для реформи виборчої, перейшло також против волї правительства.

„Alldeutsche Corr.“ доносить, що пос. Шенерер і товариші предложать на найблизшім засїданю пильне внесенє в справі відокремленя Галичини. Внесенє то буде мотивувати пос. Штайн. Внескодавцї заявляють, що відмеженє законодавства земель австрийских, що належали до давного союза німецкого від королївства Галичини разом з Краковом, єсть конечне. Внескодавцї підносять також, що самі галицкі посли в 1871 р. через пос. Зибликевича поставили в палатї послів відповідне внесенє а комісия конституцийна радила над ним і виготовила була дотичний проєкт.

Правительство угорске розширило заказ зборів під голим небом і в публичних льокалях без призволеня властий також і на збори, які відбувають ся в замкнених льокалях. Після того розпорядженя всякі конференциї стають ся неможливі без попередного призволеня властий. Розпорядженє то зносить поправдї всю свободу зборів. Здаєсь, що правительство хоче в той спосіб не допустити до полїтичної аґітациї і завязуваня полїтичних товариств. Може бути, що в звязи з тим стоїть також основанє товариства для підпираня промислу краевого. Презесом того товариства вибрано ґр. Людвика Батяні'го а почетними президентами Кошута, Селя і ґр. Евг.Зічі'го. Скорість, з якою се товариство потворило філії по цїлім краю, дає на здогад, що в нім більше розходить ся о полїтику як о промисл. Характеристичне єсть, що товариство се прибрало за відзнаку цьвітку „угорский тульпан“, а кождий член носить ту відзнаку. Знатні члени товариства називають єго длятого „городом тульпанів“, котрий видасть богато цьвітів патриотизму.

Вибори до Думи державної в Росиї відбувають ся дальше зовсїм спокійно, але який буде з них хосен, не трудно вже нинї предвидїти. Правительство обмежує поволи, до крайности всї тоті права і свободи, які обіцяв царский указ. Тепер вже обмежує навіть особисту свободу послів до Думи державної. З Петербурга насціла вість, що міністерства справ внутрішних і справедливости вияснили, що члени Думи можуть бути засуджувані на арешт домашний. Отже колись одного дня буде можна довідати ся, що засїданє Думи не відбуде ся, бо члени Думи засуджені на арешт домашний і не можуть явити ся. Гарна конституция!

З причини страченя поручника Шмідта стало ся причиною демонстраций в цїлій Росиї. В Петербурзї, Москві, Одесї і Харкові молодеж шкільна і робітники демонстрували і постановили зі складок виставити памятник погибшому. Міністер справ внутрішних заказав відправляти заупокійне богослуженє за Шмідта. Фактом має бути, що межи моряками в Севастополи настало велике заворушенє а власти войскові поробили всї міри осторожности, щоби евентуально не допустити до вибуху ворохобнї.

Давні добрі приятелї, Німцї і Росияни поперечили ся. Прусаки зачали дути ся на Росиян за то, що росийске правительство в справі мароканьскій замість станути по сторонї Німеччини станула по сторонї Франциї. Берлиньска праса виступила за то дуже остро против Росиї докоряючи росийскому правительству за єго невдячність. Всего клопоту наробила париска ґазета Temps, котра подала окружну депешу росийского міністра справ заграничних ґр. Лямсдорфа.

Новинки.

Львів, дня 26-го марта 1906.

— **Відзначеня.** С. В. Цїсар надав евіденцийному официяльови краєвої оборони Вас. Кичмі в Золочеві при нагодї перенесеня єго в стан супочинку, золотий хрест заслуги.

— **Іменованя.** С. В. Цїсар іменував старшого радника будівництва Стан. Косиньского у Львові радником міністеріяльним в міністерстві зелїзниць.

— **Перенесеня.** П. Управитель міністерства судівництва перенїс судових ад'юнктів: Бр. Маховского з Мільницї до Скольного, Кар. Білиньского з Буківска до Сянока, Ів. Нікиша з Бродів до Винник, Алекс. Фріда з Копичинець до Бродів, Тад. Потоцкого з Городенки до Олеська, Меч. Зібавера з Риманова до Ходорова, Стеф. Качмарка з Товмача до Янова, Каз. Оборского з Белза до Надвірної, Бол. Кроковского з Олеська до Белза, Йосифа Чубатого з Риманова до Надвірної, Аґ. Адамовского з Косова до Дрогобича, Роб. Тертіля з Чорткова до Теребовлї, Юл. Бентковского з Мільницї до Дрогобича; надав посади ад'юнктам в окрузї львівского висшого суду краєвого: Стеф. Шухевичеви в Дрогобичи, а Йос. Шпондровичеви в Ярославі; перенїс ад'юнкта д-ра Зигм. Павли-

---

єго затверджує. Від коли Вірмени в 11 столїтю стратили свою полїтичну незвисимість, то їх католікос став також і полїтичним репрезентантом свого народу. Вірменьскі патріархи вже від четвертого столїтя резидували з перервами в Ечмядзінї а від 1441 р. резидують там вже без перерви. Ечмядзін можна би дуже добре порівнати з римским Ватиканом.

Се порівнанє нагадав нам таки сам католікос Тер Мкрітіч І. Хрімеан, коли ми були у него на авдиенциї. Він казав, що коли давнїйшими часами їздив по сьвіті, був також і в Римі та видїв там величавість Ватикану, супротив котрого Ечмядзін дуже бідненький; але задлятого ще не повинні ми легковажно думати о вірменьскій церкві і вірменьскім народї. Достойний 83-лїтний дїдусь з густим довгим волосєм і довгою сивою бородою, єго щира і повна простоти, але великої поваги бесїда та скромна авдиенцийна комната пригадали нам живо старих патріярхів, котрих описує сьв. письмо старого завіта, а коли він нам ще позволив оглянути єго резиденцию, то ми таки подвійно були раді, що мали нагоду побачити голову вірменьских християн.

Ечмядзіньский монастир лежить близько вірменьского села Ваґаршабад, 19 кільометрів на захід від Ерівана, в дуже краснім положеню при сподї величезної гори Арарату (високого на 5160 метрів) і виглядає мовби яка кріпость, обведена високими на 9 метрів а догими на 2 кільометри мурами з баштами і отворами до стріляня. Монастир складає ся з трох окремих, недалеко від себе положених частий, а в кождій з них єсть церков. Найважнїйша церков то Шоґаґат (слово се значить „вплив сьвітла“) або Ечмядзін (що знов значить „единородний син зійшов з неба“). Сю церков мав побудовати просьвітитель Вірмен Григорий ще в 301 р. по Хр. Великий престол в сїй церкві стоїть на тім місци, де колись, як кажуть, стояв престол поганьскої богинї Артеміди, а котрий запав ся під землю в тій хвили, коли Спаситель явив ся Григориеви в небеснім сьвітлї. Тут находять ся також мощі всїляких сьвятих. В монастири сїм єсть ще духовна академія, школа, друкарня і бібліотека, в котрій знаходять ся дуже рідкі вірменьскі рукописи і книги. Крім того єсть тут ще й окремий дім для путників, в котрім і ми переночували.

Пир, який нам на другий день зладили черцї на працанє, був дуже обильний. Насамперед подали на закуску: сирі огірки, цибулю, чісник і бриндзю, пшеничний хлїб і знамените вино монастирске; по тім слїдував шашлик (печена баранина), пілаф (риж з курячим мясом), квасне молоко, студженє в ледї, нові яблока і бросквн.

В спецї при 25 степенях Реоміра в тїни поїхали ми по полудни возом до Ерівана, полїтичної столицї вірменьского краю. Місто се невелике і вистало кілька годин часу, щоби в нім розглянути ся, тим більше, що тут нема нїчого займавого. Місто зі своїми 4 передмістями лежить у великій кітлинї і має около 20.000 жителів, переважно Вірмен, котрі тут мають 6 церков. Крім того жиють тут ще Перзи, Татари і Турки, котрі мають тут свої мошеї. На полудни від міста на гробі стоїть велика кріпость, що служить тепер за касарню для пограничної сторожі. Оглянувши великий азийский базар і деякі мошеї, в котрих молили ся побожні Перзи з закрашеними на червоно бородами і нїгтями, вибрали ся ми почтовим возом над озеро Севанґа, щоби ще оглянути монастир Севан, котрий стоїть на пустій скалї серед озера. Коли ми там приїхали, настала була така буря, що звичайним човном годї було перевести ся і ми вернули назад до Ерівана та раді були, що знайшли ся знов на зелїзници, котра вже тепер повезла нас назад в свояси.

ковского з Печеніжина до округа львівского вис. суду кр.; іменував ад'юнктами авскультантів: Ів. Турчмановича в Чорткові, Ів. Ганаса в Риманові, Ігн. Гошовского в окрузї львів. вис. суду кр., Михайла Крижановского в Сокали, Володим. Огоновского в Печеніжині, Каз. Ангельского в Раві рускій, Янд. Литвина в Буківску, Ст. Менсовича в Скалатї. Льонгина Шеховича в Риманові, д-ра Михайла Теряецкого в Турцї, Евгена Козловского в Городенцї, Володим. Левицкого в Богородчанах, д-ра Петра Рондяка в Косові, В. Слезановского в Товмачи, Ед. Росляковского і Волод. Кучиньского обох в Мільници, Едв. Ояка в Копичинцях. — Галицка дирекция почт і телеґрафів у Львові перенесла асистентів почтових: Володим. Ріхтера з Розвадова до Львова і Ник. Івасюка з Освіцима до Снятина.

— **Дрібні вісти.** З'їзд славяньских „Соколів" відбуде ся дня 8-го вересня с. р. в Загребі. — Міжнародний почтовий конґрес розпічне свої наради в Римі дня 7-го цьвітня с. р. — Готель „Жоржа" у Львові купило сими днями Товариство взаїмної помочи приватних урядників за цїну 2 міліонів корон. Як звістно, той готель мав бути дня 30-го с м. проданий на публичній судовій ліцитациї. — З Риґи пропав без вісти купець Бурхард, спроневіривши 200.000 рублїв з міских і добродійних фондів

— **Нові школи у Львові.** Львівска рада міска рішила на послїднім своїм засїданю, яке відбуло ся дня 22 марта, побудувати в часї чотирох лїт вісім нових шкільних будинків на поміщене міских народних і видїлових шкіл. Видаток на ті будови означено на три міліони корон. На покрите згаданого видатку буде взята позичка, котра буде підвисшена сумами, плаченими тепер яко чинш за льокалї на поміщене шкіл. Той чинш виносив в послїдних лїтах більше як 57.000 корон, але мимо того 30 кляс не має ще постійного поміщеня.

— **Безпечність у Львові.** Дня 23-го с. м. в ночи розбили незвістні злочинцї склеп в обувию шевця Жебиньского при ул. Ягайлоньскій у Львові, положений зараз коло будинку поліциї і забрала з него значну скількість ріжного рода обуви і кількانайцять корон готівки. Зроблена злодіями шкода доходить взагалї до 600 корон.

— **Убийство.** Із Стрия доносять: В Синевідску вижнім коло коршми Хаїма Адлерберґа напав оногди робітник Василь Шеменя з Угорщини на другого угорского робітника Николу Терена і пробивши его три рази ножем в шию і голову, положив трупом на місци. Злочинця зловлено і відставлено до суду в Сколім.

— **Огонь.** В громадї Сколошів, коло Ярослава, вибух сими днями пожар, котрий знищив вісїм стоділ з запасами паші і збіжа. Шкода виносить 10.074 корон і була обезпечена на 2500 корон. Причиною пожару була неосторожність.

— **Нужда між російскими студентами в Парижи.** Поміж 1500 російскими студентами, котрі перебувають тепер часово в Парижи, панує від довшого часу страшна нужда, що есть наслїдком заворушень в російскім царстві. Лиш деякі із студентів одержують від свояків, коли ті не стратили майна, місячні підмоги від 40 до 50 франків, решта мусить жити трома франками, котрі їм дає тиждневo „товариство російских студентів і студенток". Товариство спровадило в послїдних тиждиях богато студентів з Росиї до Парижа, а тепер не може їх удержати, бо фонди его дуже скупі. В жовтни могло товариство роздїлити на запомоги 4500 франків, а з добровільних датків зібрано у Франциї 11.480 франків. Нужда посуває ся до тої степени, що студенти мруть із голоду, бодай в послїдних днях сконстатовано у двох припадках, що смерть наступила з голоду.

— **З Золочева.** В недїлю дня 1-го цьвітня с. р. о год. 2-ій по полудни в сали тов. „Руска Бесїда" відбудуть ся другі загальні збори філії Руского товариства педаґоґічного в Золочеві з отсим порядком дневним: 1. Відчитане протоколу з попередних загальних зборів 2. Звіт уступаючого видїлу. 3. Вибір нового видїлу. 4. Внесеня членів та інтерпеляциї.

— **Процес о 20.000 корон нагороди.** Перед цивільним судом у Львові має відбути ся незабаром сензацийний процес. Позовником є аґент львівскої поліциї, Ліблїх, котрий домагає ся виплачена 20.000 корон нагороди за викрите клеветника. Часописи представляють ось як тоту справу: Яких 20 лїт тому, два убогі тоді брати Вурми, фельдвеблї войскової музики, виїхали зі Львова до Льондона, де з'орґанізували капелю, котрій поводило ся дуже добре; число членів капелї і її слава зростали заедно, а рівночасно й доходи братів Вурмів. В скорім часї стали они заможними людьми, а по лїтах придбали собі навіть дуже значне майно, котре однак не льокували за границею. Привязані до Львова, за кождї ускладані гроші купували за посередництвом свояків у Львові реальности. В послїднім часї мають у Львові кількانайцять камениць. Тамтого року молодший Ст. Вурм постановив видати дочку замуж і разом з нею прибув до Львова. Тут углядів собі на зятя адвокатского кандидата д-ра М. Приїхавши з дочкою по кільканайцяти лїтах неприсутности до Львова, вибрав ся разом з будучим зятем на прохід, щоби оглянути давно не бачене місто. На улици купив собі число ґазети і в ній вичитав, що разом з братом є спільником арештованого тогдї в Льондонї Шапіри, котрий фальшував 50-коронові банкноти. Обурений спитав о назвище якого спритного детектива. Назвали єму Ліблїха і до него удав ся сейчас Ст. Вурм. — „Як викриєте автора тої клевети — сказав обурений — то дам вам, що схочете... 10.000 ґульденів!" — По кількох днях зголосив ся до Вурма аґент Ліблїх і вказав єму одного жидика, що мав бути автором тої клевети. При тім аґент зажадав 10.000 зр. або 20.000 корон нагороди. Очивидно, Вурм охоловши з першого обуреня, прийшов до пересьвідченя, що за таку дрібну прислугу не платить ся 20.000 К, і виплати відмовив. Аґент удав ся до суду і за кілька днів відбуде ся в тій справі розправа.

Телеґрами.

Будапешт 26 марта. (Угор. Б. Кор.) Цїсар приняв пропозицию бар. Феєрварі'го і постановив вислухати мнїня всїх членів кабінету о полїтичній ситуациї. Нинї по полудни виїзджає бар. Феєрварі враз зі всїма членами кабінету до Відня.

Варшава 26 марта. В ночи з суботи на недїлю арештовано Евг. Папроцкого урядника варшавского Тов-а обезпечень і єго жену по ревізиї в їх помешканю, котра тревала від 11 год. вечером до 4 рано.

Константинополь 26 марта. Моральними виновниками убийства Редвана-паші мають бути два братя із знатної родини Курдів, з котрих один есть якимсь функционарем в султаньскій палатї в Ілдіз-кіоску, а другий ґенералом дивізиї. Оба они були ворогами Радвана.

Альжір 26 марта. Над рікою Мулуя (в Марокку) веде ся битва межи войском султана а войском претендента. Огонь пушок чути на кілька миль далеко. Вислїд битви доси не звістний.

Константинополь 26 марта. Два невислїджені доси злочинцї убили вчера в ночи префекта Константинополя Редвана-башу.

Петербург 26 марта. Нїмецкий банкир Мендельзон відмовив остаточно всяких операций фінансових.

ОГОЛОШЕНЄ.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад". В сїм річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Цїна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради", Стрілецкий Кут (Буковина).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{20}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·3[illegible]	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скалата
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).